

A v ist čas je videl tudi Stepan vladika v svojem samostanu čez polje zarjo veliko nad péčero, in mislil, da nesó Teodosija, ker mu je bilo vse o tem povedano uže poprejšnji dán; zatorej se mu je užalilo, da ga prenašajo brez njega, ter vsédši na konja brzo pojaha, vzméši s sobój Klementa, katerega je bil svojemu samostanu v igúmena postavil namesto sebe, in tudi gredé sta videla zarjo veliko. In kadar sta prišla blizu, videla sta svéče mnoge nad péčero, a kadar sta bila pri péčeri, níjsta videla nič. Stopivši dnú péčere uzrêta nas, ki smo uže sedéli pri močéh Teodosijevih. Kajti prokopavši sem bil poslal k igúmenu: „prídi, da ga iznámemo!“ Potem je bil igúmen prišel z dvema bratoma. Izkopal sem bil globoko, in vlézli smo v jamo ter našli močí njega ležéce, in sestávi se nijso bili še razpali, a lasjé glavni so bili sprijéti. Vzložili so ga na črnóriski plašč ter vzméši na rámo iznesli pred péčero. Na drugi dan so se zbrali vladíke: Efrem Prejéslavski, Stepan Vladímerski, Ivan Črnígovski, Marin Júrijevski, in igúmeni od vseh samostanov s črnórízci; a prišli so tudi ljudjé blagóverni in vzéli močí Teodosijeve s kadílom in svéčami ter ga prenesli in položili v svojej mu cerkvi, v prítvoru (v kapélici) na désnej stráni, méseca avgusta v 14. dan, v četrtek, v čas prvi dné, ter praznovali so svétlo *) v ta dán.

(Dalje prih.)

Razne stvari.

Umrla je dné 3. januarja t. l. M. Jozefa Strus, préd-nica v Ljubljanskem uršulinskem samostanu v 74. letu svoje dóbe. Bila je rajnka plemenitéga srcá, obče spoštovana in velika prijateljica šolske mladine. — Dekleta! katerim je bila rajnka gospá mati dobra in blaga učiteljica, spominjajte se je večkrat v svojej molitvi. — Bodi jej večni mir in pokoj!

Umril je dné 22. januarja t. l. preč. gosp. Franc Pirc, nekdanji ameríkanski misijonar in častni ud c. k. kmetijske družbe kranjske v 95. l. svoje dóbe. — Bodi mu blag spomin!

Drobtine.

(Kolikokrat se dadé števila menjati.) Dvakrat se dadé menjati število 2 in 1, namreč: 21 in 12. — Tri števila se dadé menjati 6krat, namreč: 123, 132, 213, 231, 312, 321; — štiri števila 24krat; pet števil 120krat; šest števil 720krat; sedem števil 5040krat; osem števil 40.320krat; devet števil 362.880krat; deset števil 3.620.000krat.

(Velikanski kostanj.) Na gori Etni stoji še dandanes kostanj, ki je užé blizu 1000 let star. O tem drevesu se pripoveduje, da je pred mnogo mnogo leti neka aragonska kraljica s 100 kónjiki mimo njega šla, in ker je silno deževalo, vedrila je z vsemi kónjiki pod vejami tega kostanja. Zató se še dandanes ta kostanj imenuje „stojézdec.“

*) V starem jeziku je „svetlo“ značilo to, kar zdaj samí ne vémo, kakó bi dejáli, kajti časi nam je v to rabo beséda: „slovésno“, a časi: „svečano“ (feierlich), in „svetlost“ je značilo: „svečanost“ (die Feierlichkeit).

Računska naloga.

(Priobčil Tone Zobec.)

Luka in Tomaž sta bila vinska trgovca. Tomaž kupi vina, ali štirih sodov ne more spraviti v svojo klet. Grè tedaj k Luki, kateri mu dovoli, da sme postaviti za nekaj časa ostale 4 sode na sredo njegove prostorne kleti. Luka je imel 24 sodov, ki so bili ob štirih stenah takó položeni, da jih je bilo, ako si jih štel, ob vsakej strani po 9, a Tomaževi štirje so stali na sredi. To je bilo tako, kakor naslednja podoba kaže.

3	3	3
3	4	3
3	3	3

Tomaž otide. — Luka je bil zvita glava ter sklene soseda opehariti. Zatorej postavi Tomaževe 4 sode ob štirih stenah med svoje sode takó, da je bil na sredi kléti zopet prazen prostor, a ob vsakej strani štel se je kakor poprej po devet sodov, nič manj, nič več. Kaj pravite, kako je Luka to stvar ukrenil?

Tomaž iztoči vino in gre k Luki po spravljene 4 sode. Na srédi kléti jih ne najde več in Luka ga debelo gleda, ko zahteva Tomaž od njega svoje 4 sode. Pokaže mu, da ima kakor poprej ob vsakej steni po devet sodov in taji, da bi mu bil Tomaž štiri sode spraviti dal. Ker se stvar ni mogla z lepa rešiti, toži Tomaž soseda Luko, da mu je 4 sode ukradel. Doktor pravice pride, preišče klet in najde Lukovo preváro. Ker ste si hoteli po krivičnem potu prisvojiti 4 Tomaževe sode — pravi doktor pravice — obsodila vas je pravica, da plačate Tomažu škodo in meni trud. Njemu njegove 4 sode nazaj, a meni vaše 4 za kazen. Pravica mu je vzela tedaj 8 sodov s Tomaževimi vred. Tega je bilo Luke sram. Imel je v kleti zmiraj najmanj toliko sodov, da jih je štel ob vsaki steni po 9. Postavi tedaj ostalih 20 sodov zopet takó, da jih je bilo ob vsakej steni po 9. Kaj pravite, kako je zopet to ukrenil?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Uganke.

- 1) Okroglo je, koló ni; skače, živo ni. Kaj je to?
- 2) Trije bratje, a jeden sam klobuk; kdo je to?
- 3) Tri noge na rudečem bregu; kaj je to?
- 4) Med dvema brdi jezero. Kaj je to?
- 5) Vinu je podobno, a vino ni; grenko je a pelin ni?
- 6) Lesen pes na potoku laje. Kdo je to?
- 7) Brat króji, a sestra za njim zasuka. Kaj je to?
- 8) Po leti služi, a po zimi zobé suši. Kdo je to?
- 9) Gledala sta se dva brkasta, obá repáta, pa sta se drug družega bala?
- 10) Krono ima, kralj ni; ostroge ima, jezdec ni; kdo je to?

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

Slovstvene novice.

* Zvon. Leposloven list je stopil z novim letom v svoje VI. leto. Izdaje in vreduje ga Jos. Stritar. — Zvon izhaja po dvakrat na mesec na celej póli in v jako lepej obliki. Priporočamo ga odraslej mladini in vsem prijateljem našega domačega slovstva. — Zvon stoji za vse leto 4 gl.; za pol leta 2 gl. Naročnina se pošilja pod naslovom: Redaction des „Zvon“, Wien, VIII., Lange Gasse 44.

* Popotnik. List za šolo in dom. — Tako se imenuje nov šolski list, ki je začel z novim letom izhajati v Celji po dvakrat v mesecu in stoji za vse leto 3 gl.; za pol leta 1 gl. 50 kr. Priporočamo ga v obilo naročevanje slovenskim učiteljem!

Listnica. Gosp. B. P. v K.: Celoletno naročnino za Vas in učiteljsko ravnateljstvo smo prejeli. Za letos je tedaj vse v redu. — A. P. v V.: Vpisali smo Vas izjémoma med naročnike, ter prosimo, da nam naročnina kmalu dojde, ker brez novcev nam ni mogoče vspešno delovati. — Vsem našim čestitim gg. naročnikom, ki so nam čestitali k novemu letu: „Bog Vam daj obilo vsega, česar si Vaše dobro, plemenito srcé želi.“

Prošnja.

Novim naročnikom še lahko postrežemo, ker smo dali prvega in drugega „Vrtčevega“ števila več iztiskov napraviti. Zatorej prosimo najuljudnejše vse naše čest. dosedanje naročnike, naj bi gledali, da nam še kacega novega naročnika privábijo. Le z obilo materijalno podporo nam je mogoče z listom onako napredovati, kakor bi radi mi in naši čest. gg. naročniki.

Uredništvo „Vrtčevo.“

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič.** — Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.